

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 247/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., H., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., H., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 12 Co 89/2008 a takto

rozhodol:

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. mája 2009 osobne do podateľne doručená sťažnosť J. B., H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Prešove (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 12 Co 89/2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom krajského súdu č. k. 12 Co 89/2008-163 z 26. marca 2009 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) č. k. 12 C 31/2008-135 z 9. októbra 2008, pričom sťažovateľ ako žalobca bol zaviazaný nahradiť žalovanému MUDr. D. S. (ďalej len „žalovaný“) trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastúpenia advokátom v sume 1 283,14 eur k rukám advokáta žalovaného JUDr. E. G. (ďalej len „advokát žalovaného“). V spise okresného súdu sp. zn. 12 C 31/2008 je na č. l. 123 založené splnomocnenie, ktorým žalovaný splnomocnil advokáta žalovaného výlučne len na zastupovanie v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 31/2008. V spise nie je zaevidované žiadne splnomocnenie na zastupovanie advokátom žalovaného v odvolacom konaní. Okrem toho trovy právneho zastúpenia vyčíslil advokát žalovaného vo vlastnom mene, nie teda žalovaný tak, ako to ustanovuje § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na to priznanie trov právneho zastúpenia žalovanému v odvolacom konaní je v rozpore s platnou právnou normou, lebo advokát žalovaného nie je účastníkom konania.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 12 Co 89/2008 s tým, aby bol zrušený rozsudok krajského súdu z 26. marca 2009 v časti, ktorou bola sťažovateľovi uložená povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému v sume 1 283,14 eur. Napokon požaduje náhradu trov právneho zastúpenia advokátom v sume 223,46 eur.

Z rozsudku krajského súdu č. k. 12 Co 89/2008-163 z 26. marca 2009 vyplýva, že ním bol potvrdený rozsudok okresného súdu č. k. 12 C 31/2008-135 z 9. októbra 2008 a sťažovateľ bol zaviazaný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania 1 283,14 eur k rukám advokáta žalovaného. Podľa názoru krajského súdu o trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Neúspešný sťažovateľ je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania. Žalovaný bol zastúpený advokátom žalovaného, ktorému patrí náhrada za poskytovanú právnu pomoc, a to za vyjadrenie k odvolaniu a za účasť na odvolacom pojednávaní. Ďalej bolo potrebné priznať paušálnu náhradu a náhradu za pohonné látky.

Rozsudok krajského súdu bol spolu so spisom vrátený okresnému súdu 5. mája 2009 a podľa rukou písanej poznámky bol doručený sťažovateľovi 20. mája 2009.

Zo splnomocnenia z 12. júna 2008 podpísaného žalovaným vyplýva, že „...týmto splnomocňujem JUDr. E. G., advokáta so sídlom v H., aby ma zastupoval v konaní vedenom na Okresnom súde v Humennom o ochranu osobnosti č. k. 12 C 31/08 proti žalobcovi J. B., bytom H.“.

Z vyúčtovania trov konania sp. zn. 12 Co 89/2008 z 27. marca 2009 adresovaného a podaného advokátom žalovaného krajskému súdu 30. marca 2009 (na hlavičkovom papieri advokáta žalovaného) vyplýva, že „Vo veci navrhovateľa J. B., H. proti odporcovi MUDr. S. D., H. trovy konania činia:(...)“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

Podstatou sťažnosti je jednak námietka, že náhrada trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní nemala byť žalovanému priznaná, keďže právneho zástupcu v odvolacom konaní vzhľadom na obsah splnomocnenia nemal, ale tiež okolnosť, že tieto trovy nevyčíslil žalovaný, resp. advokát žalovaného v mene žalovaného ako účastníka konania, ale vo vlastnom mene.

Z textu splnomocnenia z 12. júna 2008 vyplýva, že žalovaný poveril svojím právnym zastupovaním vo veci ochrany osobnosti proti sťažovateľovi advokáta žalovaného. Aby bolo jasné, o akú právnu vec presne ide, v texte splnomocnenia uviedol aj to, že súdny spor prebieha na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 31/2008. Text splnomocnenia preto v žiadnom prípade neprichodí vykladať tak, že splnomocnenie oprávňovalo advokáta žalovaného na zastupovanie žalovaného iba v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa.

Výklad znenia splnomocnenia, ktorý si osvojil sťažovateľ, je navyše v zrejmom rozpore s ustanovením § 25 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta, pričom plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

Nemožno súhlasiť ani s druhou námietkou sťažovateľa. Z predloženého vyúčtovania trov z 27. marca 2009 je jednoznačné, že ho advokát žalovaného predkladá vo veci sťažovateľa proti žalovanému. To zároveň znamená, že vyúčtovanie trov sa týka trov žalovaného ako účastníka konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2009